

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. S.**, zast. FREE_HUMANITY z. s., se sídlem 28. října 810/246, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-931/ZA-ZA11-P07-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2025, č. j. 19 Az 23/2024-253,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) u zdejšího soudu včas kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 7. 2025, č. j. 4 Azs 143/2025–79, stěžovateli neustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Po vyhodnocení stěžovatelem doložených majetkových poměrů totiž dospěl k závěru, že nemohl kvalifikovaně posoudit, zda stěžovatel splňuje podmínky pro individuální osvobození od soudních poplatků, a tedy také pro ustanovení zástupce, protože tvrzení stěžovatele v tomto ohledu jsou neúplná a zčásti vzájemně rozporná. Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatele opětovně vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání vyžadovaném pro výkon advokacie, a poučil jej, že nedoloží-li plnou moc nebo požadovaný doklad o vzdělání ve stanovené lhůtě, kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 s. ř. s.

[4] Usnesením ze dne 25. 8. 2025, č. j. 4 Azs 143/2025–87, Nejvyšší správní soud lhůtu stanovenou stěžovateli k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázání, že má vysokoškolské právníkové vzdělání, které je podle

zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, prodloužil do 15. 9. 2025. Vyhověl tak žádosti stěžovatele ze dne 7. 8. 2025 o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti doložení zastoupení, kterou stěžovatel odůvodnil tím, že dne 5. 8. 2025 požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta. Žádosti stěžovatele, aby jej v řízení o kasační stížnosti mohla zastupovat nevládní organizace FREE_HUMANITY z. s., resp. její členové, Nejvyšší správní soud nevyhověl, neboť podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, vyžadováno pro výkon advokacie. Členství tehdejší obecné zmocněnkyně stěžovatele M. G., která není zapsána v seznamu advokátů, v organizaci FREE_HUMANITY z. s., není proto z hlediska požadavku povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. podstatné. Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně poučil, že nevyhoví-li výzvě k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Stěžovatel následně zaslal Nejvyššímu správnímu podání ze dne 11. 9. 2025, v němž požadoval zrušit rozhodnutí o neustanovení advokáta a okamžitě mu jmenovat bezplatného advokáta z řad členů České advokátní komory. Jako alternativu požadoval uznat A. K., advokátku z Francie, jako zástupkyni stěžovatele.

[6] Dalším podáním ze dne 17. 9. 2025 stěžovatel v podání spolupodepsaném A. K. označenou jako „avocat“ požádal o umožnění zastupování advokátem z jiného členského státu EU, konkrétně paní A. K., dle tvrzení stěžovatele advokátkou zapsanou ve Francii. Stěžovatel v příloze svého podání uvádí, že A. K. je francouzská advokátka registrovaná u *Barreau de Colmar*. Nejvyšší správní soud však z internetových stránek této francouzské advokátní komory <https://barreau-colmar.fr/annuaire-des-avocats> zjistil, že uvedená osoba zde není jako advokátka registrována. Zdejší soud dále v této souvislosti (pouze pro úplnost) konstatuje, že paní A. K. není českým ani evropským advokátem zapsaným v seznamu České advokátní komory, a tudíž není stěžovatele oprávněna zastupovat jako advokát. Konečně paní A. K. není možné považovat za hostujícího evropského advokáta podle § 35f zákona o advokacii, neboť (i pokud by vskutku byla advokátkou oprávněnou zastupovat účastníky před soudy dle francouzského práva) nesplnila povinnost vyplývající z § 35p odst. 1 zákona o advokacii, podle něhož, *poskytuje-li evropský advokát právní služby spočívající v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení, a stanoví-li zvláštní právní předpis, že účastník musí být v tomto řízení zastoupen advokátem nebo že zástupcem účastníka může být jen advokát, je evropský advokát povinen ustanovit advokáta* [tj. advokáta zapsaného v seznamu České advokátní komory, § 4 zákona o advokacii] *po dohodě s klientem jako svého konzultanta v otázkách procesního práva, které budou v řízení řešeny*. Podle § 35p odst. 2 zákona o advokacii, pokud evropský advokát neustanoví takového konzultanta při prvním úkonu, který vůči soudu učiní, není oprávněn účastníka v řízení zastupovat. Nadto dle § 35j odst. 2 zákona o advokacii je hostující evropský advokát povinen ustanovit advokáta zapsaného v seznamu České advokátní komory jako svého zmocněnce pro doručování písemností a oznámit soudu adresu sídla takového zmocněnce pro doručování při prvním úkonu, který vůči soudu učiní. Nic takového však nebylo v posuzované věci splněno. Nezbývá tak než konstatovat,

pokračování

že zastoupení stěžovatele paní A. K. nenaplnňuje podmínku řízení spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel ke své žádosti o povolení zastupování advokátem z jiného členského státu EU přiložil plnou moc, v níž „jako předseda spolku FREE_HUMANITY z.s.“ zmocnil A. K. k zastupování. Z této plné moci tudíž vyplývá oprávnění pro paní A. K. zastupovat uvedený spolek, nikoli stěžovatele. Stěžovatel ostatně ve své žádosti tuto plnou moc označuje jako potvrzení, že A. K. je členkou FREE_HUMANITY z.s. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že takovou vadu by bylo případně možné odstranit, nicméně v tomto směru stěžovatele již nevyzýval, neboť je bez dalšího zřejmé, že ani případné zastoupení stěžovatele paní A. K. by podmínku řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nemohlo naplnit.

[8] Nezbyvá tak než konstatovat, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později neodstranil nedostatek podmínek pro řízení o kasační stížnosti spočívající v tom, že není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel totiž na výzvu soudu nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem opakovaně řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[9] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. např. usnesení NSS ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003–19). Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu

